

CƯỜNG HÀO TOA RẬP TẠI VIỆT NAM

ĐẠI-DƯƠNG

Tình trạng lấn chiếm đất đai của Nhà nước vẫn rất phổ biến và ngày càng nghiêm trọng hơn tại Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam.

Nguyên nhân nào mà "*dân chúng*" lấn chiếm phi trường, quốc lộ, đê điều ... bất chấp luật pháp, nghị định, chỉ thị của các cơ quan từ trung ương cho tới địa phương? Tại sao Nhà nước công-an-trị lại không ngăn chặn được tệ trạng này?

1./ Thứ nhất, tính chất thiếu-minh-bạch của Nhà nước trong việc quản trị.

Cấp ủy đảng Cộng sản cũng như Cơ quan Nhà nước và báo chí quốc doanh thường sử dụng danh từ "*nhân dân, dân chúng*" một cách tổng quát để hình dung những kẻ vi phạm. Thực tế, họ không xác định và phân biệt rõ ràng đối tượng phạm pháp.

Trong vụ lấn chiếm đê Yên Phụ mấy năm trước, "*nhân dân*" cũng bị gán tội, nhưng, thực tế những kẻ phạm tội đều thuộc hạng có quyền, có thế. Họ hiểu biết tường tận về luật pháp xã hội chủ nghĩa nên cứ ngang nhiên vi phạm. Vì luật pháp chỉ là mảnh giấy lộn một khi họ còn nằm trong giới lãnh đạo. Luật pháp chỉ để áp dụng cho tầng lớp bị trị và những kẻ bị loại khỏi giới cầm quyền. Thủ tướng chính phủ đã phải huy động một lực lượng an ninh hùng hậu mới triệt hạ được những căn nhà xây trái phép trên đê Yên Phụ.

Chẳng có cán bộ vi phạm nào bị tài phán trong vụ này!

Bộ trưởng Giao thông Vận tải **Đào Đình Bình** đã trả lời phóng viên báo Tuổi Trẻ hôm 28-02-04 về vụ lấn chiếm đường Hồ Chí Minh: "*Qui hoạch tổng thể toàn tuyến đường hiện chưa được thông qua (dự kiến đến tháng năm tới Quốc hội mới chuẩn y qui hoạch này)... nhiều chỗ chúng ta chưa biết đường rộng bao nhiêu để cắm mốc, nghĩa là chưa có cơ sở pháp lý để xác định người dân có vi phạm hay không*".

Cơ quan quản lý nhà nước trách nhiệm trực tiếp tuyến đường này lại không chuẩn bị đủ cơ sở pháp lý để cơ quan thi hành luật pháp áp dụng nên tạo ra tình trạng mơ hồ, khó phân định. Chính tình trạng mập mờ tạo điều kiện cho "*dân chúng*" giả vờ không biết ranh giới để biện minh cho hành động vi phạm.

Báo Tuổi Trẻ 29-02-04 cho biết sân bay Cà Mau với diện tích 91.61ha (do Bộ Quốc phòng đã tiến hành tổng kiểm kê và xác định từ năm 1983) có tới gần phân nửa (45.04ha) đã bị lấn chiếm trái phép ... trong những năm 1980-1994 hơn 230 hộ dân (có cả cơ quan, tổ chức) đã tự ý lấn chiếm, làm ao - đìa nuôi tôm cá, xây nhà ở... lấn sâu hàng trăm mét vành đai và toàn bộ chiều dài 430m mặt tiền sân bay cấp quốc lộ 1.

Phải chăng cơ quan, tổ chức là các thành phần ngang nhiên lấn chiếm? Và có bao nhiêu hộ dân liên hệ trực và gián tiếp với các tổ chức, cơ quan nói trên? Hoặc, thực sự hộ dân chỉ là cánh tay nối dài của những người nằm trong cơ quan, tổ chức?

Tính chất thiếu-minh-bạch của cơ quan nhà nước khi loan tin chỉ có dụng ý bao che cho cơ quan, tổ chức, cán bộ trong các vụ vi phạm.

2./ Thứ hai, sự bất lực của Nhà nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam từ trung ương cho tới địa phương.

Từ năm 1995-1997, phi trường Cà Mau được dùng cho các chuyến bay dân sự. Liên tục từ đó đến tháng 5-03, Cụm cảng Hàng không miền Nam và Cảng hàng không Cà Mau đã nhiều lần kiến nghị, đề nghị lãnh đạo tỉnh giải tỏa tình trạng lấn chiếm nhưng không kết quả.

Chủ tịch nước **Trần Đức Lương**, Thủ tướng **Phan Văn Khải** đã có ý kiến với lãnh đạo tỉnh Cà Mau cần sớm khắc phục tình trạng lấn chiếm, trả lại nguyên trạng để chuẩn bị cho chuyến bay chính thức sẽ cất cánh trở lại vào tháng 3-04.

Đầu tháng 11-03, bí thư Tỉnh ủy Cà Mau đã họp bàn biện pháp giải quyết dứt khoát tình trạng lấn chiếm và cấp đất bù bãi trong thời gian qua. Nhưng, đến tháng 2 mọi chuyện vẫn như cũ.

Theo số liệu thống kê từ năm 1999, rừng phòng hộ cấp một Bù Gia Phúc có 20,556ha. Nhưng, trong báo cáo kiểm tra tài nguyên rừng năm 2003, chỉ còn 4,000ha, tức là đã mất trắng 80% diện tích trong vòng 4 năm!

Bộ trưởng Giao thông Vận tải thú nhận sự bất lực trước cảnh lấn chiếm trên tuyến đường Hồ Chí Minh do *"qui hoạch tổng thể chưa được Quốc hội duyệt, cụm dân cư chưa xây vì thiếu nguồn lực, dân tự động xây cất không chờ qui hoạch. Đồng thời, qui trách cho địa phương buông lỏng quản lý"*.

Thực tế, *"văn bản của Thủ tướng, của Bộ GTVT [nhắc nhở trách nhiệm quản lý của địa phương] đầy đủ cả. Biên bản ghi nhận sự vi phạm của cấp cơ sở cũng không thiếu"*.

Vậy, có phải Trung ương cũng đồng căn bệnh "buông lỏng quản lý" hay không?

Hiện tượng dân cư "tiến ra mặt đường" rất phổ biến khi xây dựng bất cứ con đường nào. Nhưng, Hà Nội vẫn không có biện pháp thích đáng nào để minh chứng khả năng quản trị hữu hiệu của chính phủ.

Những yếu tố trên chứng tỏ khả năng yếu kém của Cơ quan chuyên trách trong việc soạn thảo kế hoạch.

Các Cơ quan quản lý phi trường Cà Mau, rừng Bù Gia Phúc và đường Hồ Chí Minh không hề bị Nhà nước qui trách về tình trạng thất thoát tài nguyên quốc gia.

3./ Thứ ba, từ hai yếu tố trên đã biểu thị tình trạng toa rập giữa trung ương và địa phương để cán bộ bòn rút công quỹ, và sang đoạt chiếm dụng tài sản quốc gia.

Theo **Sở Tài nguyên - Môi trường Cà Mau**, tháng 11-03 chỉ mới điều tra 143 hộ dân lấn chiếm (24.08ha) đã phát hiện 67 hộ với 17.04ha được tỉnh và thành phố Cà Mau cấp giấy chứng nhận sở hữu nhà - quyền sử dụng đất (giấy hồng), chứng nhận quyền sử dụng đất (giấy đỏ) và giấy tạm; 76 hộ khác đang chiếm giữ 7.04ha không giấy tờ hoặc giấy tờ bất hợp pháp.

Dĩ nhiên, Hà Nội không thể nào chẳng biết tình trạng "xâm phạm tài sản xã hội chủ nghĩa" của lãnh đạo Cà Mau khi cấp giấy chứng nhận sở hữu nhà đất trên công sản.

Có thể Hà Nội cho phép báo Tuổi Trẻ nêu lên vấn đề này để chuẩn bị cho các vụ "xử nguội" như từng diễn ra nhiều lần trong quá khứ.

Tại phiên họp tháng 11-03, Tỉnh ủy Cà Mau quyết định "*lập một khu tái định cư bán trả chậm để di dời toàn bộ các hộ đang ở trong phần đất sân bay. Các trường hợp không có giấy tờ hợp pháp chỉ được bồi hoàn giá trị hoa màu, vật kiến trúc trên mặt đất bằng nguồn kinh phí di dời của tỉnh và ngành hàng không, mỗi bên chịu 50%*"

Quyết định của Cà Mau không đề cập đến biện pháp trừng phạt những kẻ chiếm dụng đất phi trường đặt ra hai câu hỏi:

- (1) Những kẻ chiếm dụng không hề phạm pháp. Cơ quan, tổ chức cùng cánh tay nối dài (hộ dân) đều được hạ cánh an toàn sau một thời gian dài chiếm dụng công sản.
- (2) Những kẻ chiếm dụng lại được tái định cư nhờ giấy phép do tỉnh cấp. Ngay cả những người không có giấy tờ hợp pháp cũng được bồi thường bằng công quỹ Nhà nước.

Quyết định trên chẳng những bao che cho người phạm pháp mà còn gián tiếp khuyến khích hành động lấn chiếm khắp nơi.

Trong khi đó, những công dân bày tỏ bất đồng ý kiến một cách ôn hòa đều bị kết tội vi phạm luật pháp nhà nước nên bị công an giám sát nghiêm ngặt hoặc trừng trị bằng các bản án nặng nề.

Sau khi thanh tra đường Hồ Chí Minh, Bộ trưởng Giao thông Vận tải nhận xét: "*Nhà của người dân nằm ngoài mốc lộ giới (nghĩa là không vi phạm) song đường đi lối lại của họ lại lấn vào hành lang an toàn ... nhiều chỗ chúng ta chưa biết đường rộng bao nhiêu để cắm mốc, nghĩa là chưa có cơ sở pháp lý để xác định người dân có vi phạm hay không*".

Phát biểu đó như lời khuyến khích cho xã ủy nhắm mắt, hoặc ngấm ngầm cho phép cư dân lấn chiếm. Chờ Quốc hội chuẩn y qui hoạch tổng thể toàn tuyến đường vào năm 2005, nếu có bị giải tòa cũng sẽ được bồi hoàn thỏa đáng.

Công tác xây dựng đường Hồ Chí Minh đã được phân chia cho nhiều Bộ, và Cơ quan ngang Bộ, và địa phương để cán bộ có thể ăn đồng chia đủ ngân sách phân bổ.

Hà Nội đã đầu tư 217,000 tỉ đồng trong tài khóa 2003 cho 10,600 dự án phát triển hạ tầng cơ sở, tăng 2,500 so với năm ngoái. Nhưng, thất thoát trong xây dựng cơ bản đến 35%; ngành điện 30%; nước dùng ở các đô thị 20%.

Từ cách soạn thảo kế hoạch thiếu sót, viết công văn không rõ ràng, thường phạt bất minh đều nằm trong hậu ý của đảng Cộng Sản nói chung và cán bộ nói riêng để hữu-sản-hóa cán bộ, đảng viên trong thời đại kinh tế thị trường.

ĐẠI-DƯƠNG
Mar 03-04